

Alex Grafix Galleria

Aittoa taidetta kotiin
Kirjoja moneen makuun
Mariankatu 15, Lahti

JANNE VALKEENIEMI

Suuri suomalainen menestysromaani
Kuukaudeksi luettavaa 35 eurolla
Netissä sujuvasti saatavilla
<https://www.jannevalkeeniemi40.webnode.fi/tilaukset/>

SYNAPTORI

Tiedän paikan armahan, rauhallisen, ihanan

Rauhallisessa kodissa vanhemmat ovat asiallisia ja kantavat vastuuta itsestään ja perheen jäsenistä. Koti, uskonto ja isänmaa oli aikoinaan Kokoomuksen iskulause. Sitä oli muodikasta pilkata. Noissa sanoissa on kuitenkin paljon hyvää, jota voi soveltaa nykyaikaan puolueesta riippumatta.

Koti kunniaan

Hyvän kodin arvon soisi kohoavan, kun koululaiset kiusaavat toisiaan ja nuorisopsykiatrian tarve ylittää tarjonnan. Ongelmien ratkaisuksi esitetään tällaista: Lisää huumeita, lisää vartijoita, lisää poliiseja, lisää terapeutteja. Kuka ehdottaa kansalle kodin arvon palauttamista?

Kodissa kaikki ei ole auvoista. Ihmisten persoonallisuudet voivat olla särmikkäitä ja mielipide-erot aiheuttavat riitoja. Sairaudet rasittavat. Työssään tai työtömyydessään kuormittuneet vanhemmat eivät jaksakaan olla kärsivällisiä ja hyvällä tuulella.

Kodin hyvät ominaisuudet ovat kuitenkin yksinkertaisia. Toteutuakseen ne eivät vaadi vaikeita ponnistuksia, eikä edes rahaa. Aikaakin riittää, kunhan aika oikein käytetään.

Yksilön terveen kasvun juuret

Jokaisen ihmisen on hyvä tietää, mistä hän on kotoisin. Ihmisen henkiset juuret nousevat kahden aikaisemman sukupolven ajalta; sieltä hän on kotoisin. Esivanhempien historiaan on voinut sisältyä kuntoa ja kunniaa, josta kelpaa kuulla tarinoita, mutta myös noloja tapahtumia ja epäonnistumisia. Tieto ei lisää tuskaa, vaan ymmärrystä. On vain muistettava, että ihmiset yrittivät elää niin hyvin kuin osasivat. Harvat tekivät virheitä piruuttaan.

Oman suvun ja etenkin omien vanhempien tarina on perusta, jolle lapsi rakentaa henkistä minuaan.

Kristiinan ja Jyrkin tarina

Meillä on kaksinkertainen perheyrittäjä. On osakeyhtiö J&K Joensuu Oy, joka perustettiin vuonna 1986. Sen omistavat Jyrki 50% ja Kristiina 50%. J&K on toiminut lääkärikeskuksena ja pitänyt ravintolaa 9 vuotta, ynnä paljon muuta.

On toinen, vanhempi yhteinen yritys, Kristiinan ja Jyrkin avioliitto vuodelta 1971. Jyrki 50%, Kristiina 50%. Tämä yritys on saanut aikaiseksi neljä lasta.

Kerromme kahden ihmi-

Lapset rakastavat työntekeä.

sen tarinan osoittaaksemme, että taustoiltaan erilaiset ja persoonallisuudeltaan hyvin erilaiset ihmiset voivat toimia ja pysyä yhdessä.

Synaptori nro 20/2020 sisältö

Tiedän paikan
armahan,
rauhallisen ihanan
sivu 1

Kahden vanhemman
tarinat
sivu 2

Aleksin kuvakulma
Taiteilija
Asta Pulkkinen
haastattelussa
sivu 4

Kodin onnen
pilaajat
sivu 6

Katkelma
romaanista
Janne Valkeeniemi
sivu 7

Päätoimittaja
Jyrki Joensuu

Postiosoite
ja käyntiosoite
c/o Alex Grafix
Galleria
Mariankatu 15
15110 Lahti

jyrki.joensuu@synaptori.fi

Kahden vanhemman tarinat

Vanhempia suosittellaan kertomaan lapsilleen elämänsä tarinat. Sitten lapset ehkä ymmärtävät, miksi isä ei osta tomaatteja talvella, ja miksi perheessä ei ruokaa joudu hukkaan.

Tämä tarina ei ole esimerkki. Jokainen vanhempi on yksilö, jolla on oma tarina, ainutlaatuinen on kahden erilaisen aikuisen yhteinen elämä. Erilaisuutta kuvaavat henkilöhistoriat ja ammatit, patologi ja psykiatri.

Kristiina

Isäni vanhemmat olivat yrittäjiä Nokialla. Lapsena kävin heidän elokuvateatterissaan. Lisäksi heillä oli ravintola, putka, leipomo ja 20 kauppaa.

Äidin isä oli nimismies, joka osallistui asekatkentaan. Yo-merkonomi äitini hoiti kotona perheen.

Isä soti Adolf Ehrnrootin alaisena, ja eräässä taistelussa hän oli ainoa ehjäksi jäänyt upseeri.

Sodan jälkeen isä, diplomi-insinööri, ekonomi rakensi paperitehtaita. Muutimme toistuvasti vieraille seuduille. Minulta on kysytty, mistä olet kotoisin. En oikein mistään.

Jyrki

Äitini vanhemmat Nokialla olivat lehtolapsia. Vaari jäi poikana junan alle, ja jalat katkesivat polven alapuolelta. Hän elätti perheen maalarina.

Aino kuului 1918 Tampereen naiskaartiin, ja tuomittiin kuolemaan. Teloittajan asean jumiintuminen pelasti, ja syntyi äitini sekä 8 sisarusta. 11-henkinen perhe asui hellahuoneessa.

Isän isä raahasi panoslaatikoita Näsijärven jäällä ala-ikäisenä vuonna 1918, ja traumatisoitui. Ei osallistunut sotaan.

Kristiina

Aloitin koulunkäynnin Haminaassa, kun isä perusti paperitehtaan Summaan. Siellä toimii nyt Google. Ylioppilaaksi kirjoitin Kemissä isän johtaessa Veitsiluodon tehdasta.

En niuhotellut koulujen ja kavereiden vaihtuessa. 19-vuotiaana lähdin Sveitsiin opiskelemaan. Fribourgissa ei ollut ainuttakaan tuttua. Ensi hätään majoituin asuntolaan, jota nunnat pitivät luostarissa.

Jyrki

Alle 20-vuotiaat vanhempain avioituivat. Sormuksiin

ei ollut rahaa. Koti oli 7 m² vinttikomero ilman lämmitystä. Vanhempien lähdettyä Ruotsiin jäin sukulaisten hoteisiin ja punaorvoille tehtyyn Seimeen. Kesät vietin maataloissa. Tykkään lehmistä yhä.

Suomeen palattuaan isä lauloi tanssiorkesterissa. Keittiössä hän harjoitteli kutoessaan verkkoja äidin kanssa. Nukahdelllessani opin 1950-luvun iskelmät ja tunne-elämän. Haapaniemen talossa oli keskuslämmitys.

Kristiina

Fribourg oli katolinen kaupunki, ja pääasiassa ranskankielinen. Mentyämme

yksiin Jyrkin kanssa etsimme vuokra-asuntoa. Se vuokrattiin ”vain kunnollisille ihmisille”. Emme pahastuneet.

Keskiaikaisesta talosta saimme asunnon, jossa ei ollut yhtään suoraa kulmaa nurkissa. Ei niitä ollut kalusteissakaan, jotka Jyrki kyhäsi. Kirjahylly pysyi pystyssä ja työpöytäni jalat olivat saman pituiset. Se oli ihana lokaali, ensimmäinen oma koti.

Asunnon läpi kulki katolle saakka leveä hormi, hissi-kuilu ilman hissiä. Siinä oli tuuletusikkunoita, ja kaikista asunnoista kuuluivat eläimen äänet. Helposti haistoi mitä alakerran italialaisper-

he kokkasi tänään.

Jyrki

Tykkäsin koulusta, kirjoista ja kaksipyöräisistä. Ensimmäisen sain 3-vuotiaana ja Hondan 16-vuotiaana. Lehtien varhaisjakelusta tiesin. Tampereen lyseossa kirjoitin ylioppilaaksi.

Sveitsissä opintojen ohessa tein betonielementtejä, kattoja ja yöhoitajan hommia. Ei ollut opintotukea, ei asumistukea, ei toimeentulotukea. Omin jaloin piti edetä elämässä. Vapaa-aika väheni kun lapsi syntyi. Pitimmät lommat työskentelin Suomessa.

Valmistuin lääkäriksi 1976. Maailma oli avoin, olimme tehneet ECFMG:n, joka oikeuttaa työskentelemään koko Amerikassa. Vuonna 1980 tutustuimme Kanadaan, jonne meitä pyydettiin lääkäreiksi. Elintaso oli eri luokkaa, mutta kotimaa oli Suomi.

Kristiina

1975 aloitin Suomessa terveyskeskuksessa. Siirryin pian patologiaan, josta kiinnostuin Bernissä. Virkauran viimeiset 10 vuotta toimin sairaanhoitopiirin ylilääkärinä.

Vuonna 2000 aloitin teollinen tutkimustyön. Tein väitöskirjan rintasyövän uusiutumisesta. Syöpätutkijana jatkan Helsingin yliopistossa. Meille syntyi neljä lasta.

Jyrki

Olin kiinnostunut monista asioista. Minulle kertyi 4-5 ammattia. Tiheästi printattu CV on kolme sivua. Erikoistuin yleislääketieteeseen ja psykiatriaan. Ylilääkärinä jäin vanhuuseläkkeelle 2012. Sen jälkeen olen hoitanut potilaita 31.12.2019 saakka.

On elettävä elämä, josta tulee kirjailija, kirjoitti Erno Paasilinna.

Janne Valkeeniemi Lääkäri, ihminen Merkillisen lääkärin ainutlaatuinen tarina. 680 sivua.

Psykyen oppikirja?

Ei. Sellaiseksi sopii.

Oikea elämäkerta?

Ei edes autofiktio.

Saloja sairaaloista?

Totta, ja tarinoita.

Love story?

Kolmekin.

Johtajien kritiikki?

Kyllä.

Huumorijuttu?

Naurat takuulla!

Veijaritarina?

Lopussa, juu.

Myynnissä?

Alex Grafex Galleria,

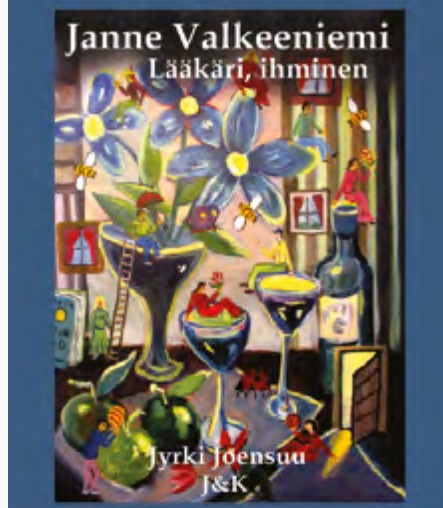
Nettimyynti

Toimituskuluineen

35 euroa.

<https://www.jannevalkeeniemi40.webnode.fi/tilaukset/>

Suuri suomalainen menestysromaani

Uudessa Testamentissa kerrotaan Tuhlaajapojan tarina. Päähenkilö on hyvätaustainen mies, joka kelvottomasti elettyään päätyy rutiköyhänä sikolättiin. Janne Valkeeniemi on kahden alan erikoislääkäri, joka kirjan alun takaumassa retkahtaa mutakuoppaan.

Tuhlaajapoika saa anteeksi isältään. Poika on ihmisenä yhtä arvokas kuin hyvämainen veli. Jannen ottaa hoteisiinsa mökin mummo, anteeksi antava kasvatusäiti.

Fiksuin ja pätevin ihminen on hallitsematon ja tyhmä. Äkkiväärä rämöpää osaa harkita ja olla viisas.

Ihminen on ristiriitainen olento. Teoksessa on monia teemoja ja tasoja. Vakituinen tyyliseikka on huumori.

Kaikki, jotka ovat romaanin lukeneet, tunnustivat nauraneensa niin että meinasi tuoilta pudota.

Jotkut ovat pistäneet pahakseen. Suomen Lääkärilehti ei julkaissut arvostelua.

Tunnollisen lääkärin ei tarvitse tätä kirjaa pelätä.

Aleksin Kuvakulma Tällä palstalla julkaistaan Aleksi Joensuun taideaiheisia juttuja

Taiteilija Asta Pulkkinen haastattelussa

Kesällä 2019 kävin Hollolassa Asta Pulkkinen näyttelyn avajaisissa hänen ateljeessaan. Hänen naivistiset teoksensa tekivät iloiseksi.

Luonnoslehti kainalossa

Asta on jo lapsena piirtänyt. Nuorena hän kulki kynä ja luonnoslehti mukanaan. Yksi vuosi vierähti Tanskassa, ja siellä hän kävi myös museoissa ja taidenäyttelyissä.

Savon Sanomissa oli sunnuntailiitteessä hänen enkeli-palstansa, jossa enkeli ihmetteli maanpäällisiä asioita. Helsingissä hän kävi Vapaassa taidekoulussa. Ateneumin iltalinjalla hän

piirsi eläviä malleja. Hän aikoi kouluttautua lisää, mutta tie vei Hollolaan.

Hollola-Japani-akseli

Yli 100-vuotias kanttorin talo oli purku-uhanalainen, mutta käytyään katsomassa sitä he päättivät ostaa talon ja sen pihapiirin. Talo remontoitiin.

Aiemmin, 1979-1983, hän oli maalannut naivistisia koruja Japanin suurimmalle tavarataloketjulle, Mikimotoille. Sinne meni kaikki mitä hän pystyi tekemään. Nyt hänen maalaamiaan kuvia tuoteistetaan ja viedään Japaniin.

Asta kertoi, että hän on

luisunut naivistiseen ilmaisuun, koska niin on mahdollista kertoa positiivisista ja hassuista asioista. Aiheet mieltyvät hänen mielessään hullunkurisiksi ja hassuiksi.

Ajassa mukana

Koronan vuoksi hän on tehnyt mustia töitä, esimerkiksi Koronapää, jossa tytöllä on pää täynnä kukkia. Toisessa työssä on vanha pariskunta viettämässä pöydän ääressä kahvitellen hopeahääpäiväänsä, ja seinillä on kuvia lapsista ja koirista. Kuvassa Yön akvaario kalat, mustekalat, ankeriaat ovat kuun ja tähtien seassa.

Ilmastonmuutos-työssä si-

nisellä taivaalla leijuu koko omaisuus, jopa pyykkejä ja teekannut. Kuvassa nimeltä Ei mistään vuohi katselee norsulla ratsastavia tyyppejä, ja siellä on telttä, jossa tarjotaan terapiaa norsuille.

Asta on osallistunut useisiin Naivistit Iitalassa-näyttelyihin. Enkeli aiheena silloin tällöin tupsahtaa uusiin teoksiin. Kuvat syntyvät jostain mitä hän näkee ja tuntee. ”Menen ulos ja katson taivaalle. Aivan mielettömän ihanat värit. Puut, talot, ihmiset toimittamassa arkisia asioitaan, linnut ja eläimet.”

Hän maalaa munatemperalla, samalla tavalla kuin ikoneja maalataan. Silloin väripulveri sekoitetaan kananmunan ja veden emulsioon.

Työskennellessään hän yleensä vetää ensin pohjavärin, kuten sinisellä taivaan ja vihreällä maan. Sitten värejä lisää, ja lopuksi yksityiskohdat.

Kodin onnen pilaajat

Yhteiskunnan keinoilla vaikutetaan perheiden hyvinvointiin. Yhteiskunta voi toimittaa kotiin ammatti-ihmisen apua, mutta yhteiskunta ei asu kodissa hoitohenkilön hahmossa.

Alkoholi pilaa paljon!

Pahimpia ihmissuhteiden ja kotien pilaajia on alkoholi. Sen haittoja vähätellään. Ajoittain esitetään, miten lisätään alkoholin ja muidenkin päihteiden käyttöä. Herää kysymys: kenen etua palvelee epäjohtomukainen alkoholipolitiikka?

Yhteiskunta saa alkoholista verotuloja, totta. Enemmän yhteiskunta maksaa alkoholin haittojen hoitamisesta. Kaikki vauriot eivät ole rahalla korvattavissa. Inhimillinen kärsimys on mittaamaton. Kärsijöitä ovat juopot ja heidän läheisensä. Juopot eivät valita. Omaisia ei kuunnella.

Ei puuhata uutta kieltolaikaa, vaikka monet suomalaiset eivät pärjää, kun he saavat alkoholia helposti.

Suomessa on 300 000 – 500 000 alkoholin suurkuluttajaa.

Monta haittaa

Alkoholin haitat kasvavat suorassa suhteessa alkoholin kulutukseen. Kymmenien tuhansien suomalaisten psyykkiset häiriöt parantuisivat, jos he lakkaisivat juomasta. Henkirikosten ja vakavien onnettomuuksien määrä romahtaisi.

Rahat, joita perhe tarvitsee hyviin tarkoituksiin, lasten harrastuksiin tai oppikirjoihin, valuvat hukkaan, alkoholiin. Koti, jonka pitäisi tarjota perheenjäsenille turvaa, rauhaa ja leppoisaa yhdessäoloa, muuttuu pelon tyyssijaksi.

Krapulainen vanhempi ei jaksakaan leikkiä lapsen kanssa, eikä muutenkaan osallistu tämän elämään. Kännissä lapsen kanssa jutellessaan hän on kamala. Sitä kuvasin Teneriffan kissat-kirjassa Carlosin isän ”keskusteluista”.

Vanhemmat, joiden teh-

tävänä on antaa lapsille hyviä esimerkkejä, ihmisen malleja, ovat esimerkin vastakohtia. Jos tämä koetaan syyllistämisenä, syyllistän siitä, että ei oteta hoitoa vastaan.

Päihdehoitoa tehostettava

Alkoholismi on riippuvuussairaus. Sairaudeksi tulkitseminen ei vapauta vastuusta, koska kaikkien sairauksien hoidossa tarvitaan potilaan osallistumista.

Hoitoon hakeutumisen kynnyksen pitää kadota. Nopein ratkaisu on päihdehoitojen liittäminen osaksi perusterveydenhoitoa. Alkoholiongelmiensa hoitamisen tulee olla normaalia kuin kohonneen verenpaineen hoito.

Alkoholitit ovat sanoneet, että hoitojärjestelmä on löperö, tehoton. Yhteiskunnan on kustannettava vain toimivaan, tulokselliseen hoitamiseen kykeneviä hoitopaikkoja.

Lainsäädännöllä ei tule edistää päihteiden käyttöä, vaan ehkäistä ja hoitaa to-

sisiaan. On otettava vastuuta kansalaisista, joiden omat vastuun kantamiseen kyvyt eivät riitä.

Vastuun aika

Hyviä koteja on suurin osa. Niistä ei tarvitse kantaa huolta. Kuinka toimimme niin, että kaikista kodeista tulee perusta hyvälle elämälle?

Avainsana on vastuu, vanhempien vastuu itsestään ja perheen hyvinvoinnista. Sen vastuun kantaminen on antoisaa. Raittiina ja reippaana on kiva olla yksikseen ja yhdessä.

Nykyinen muoti, myönteinen asennoituminen huumeisiin hirvittää. Puheet huumerikollisuuden jättämisestä tuomitsematta viestittävät, että huumeissa ei ole mitään pahaa. Monet vaikeasti huumeriippuvaiset ovat päässeet toipumisen alkuun vankilassa, jossa onnistutaan täydellisesti estämään huumeiden saanti.

Alkoholi ihmiselle on kuin juusto hiirulaiselle. Ensin jäädytään koukkuun, sitten mennään loukkuun.

Katkelma romaanista

Janne Valkeeniemi - Lääkäri, ihminen

Janne Valkeeniemi *Lääkäri, ihminen* on fiktiivinen kirja täynnä mahdollisia tapahtumia. Muuan lukija valitti naura-neensa niin että putosi tuolilta. Kirjassa on myös täyttä asiaa lääketieteestä ja sen nykyisistä ongelmista. Tässä katkelmassa Jannen esimies urkki potilaskertomuksista tietoa alaisensa hyvistä tuloksista paniikkihäiriön hoi-dossa. Hän vohki Valkeeniemen menetelmän peruskohdat ja viritti niistä oman tutkimuksen. Todellisuudessa kyseessä ei ole nyt fiktio, vaan todellisen psykiatrin Jyrki Joensuun kehittämä käytäntö kliinisessä työssään.

Lahjakas opportunisti Notkola päätteli, että tutkimus näyttää pätevämmältä, kun tekijöitä on monta. Hän oli tietoinen tutkimuksen tieteellisistä heikkouksista, koska hän oli useita kertoja paneutunut niihin omakoh-taisesti. Ei se mitään.

Hän odotti saatavan niin raflavia tuloksia, että raha-hanat seuraavalle, suurelle ja kunnolliselle tutkimukselle aukeavat. Tutkimusjohtajan maine kiirisi Utsjoelta Han-koon, ja sieltä se singahtaisi kotimaan rajojen ulkopuo-lle, kaikkialle maailmaan.

Method Notkola-Valkeeniemen (Valkeeniemen nimi jäi vahingossa ensimmäi-seen paperiversioon, joka tuhottiin viimeiseen liuskaan) ydinseikat:

1 Potilaalle osoitetaan, että kyseessä on tunnemuistin ihmiselle tekemä tepponen. Ei oikeastaan tauti.

2 Tunnemuisti aktivoituu assosiaatiosta, jolle löytyy todellinen, konkreettinen alkuperä.

3 Assosiaatio on ilmiselvä tai hyvinkin vaikeasti ha-vaittava.

Joka tapauksessa assosiaa-tio on olemassa, ja sen tun-nistaminen on toipumisen lähtökohta.

4 Potilas tutustuu perusteel-lisesti tunnemuistiin, ja sen toimintaa havainnoidaan lukuisilla todellisilla ko-keumuksilla hänen omasta elämästään.

5 Potilas oppii ymmärtä-mään, että tunne, pelko, kau-hu, on sama, mutta tilanne on aivan eri. Tunnemuisti teki ikävän tempun. Havain-nollistamisessa esitetään tapauksia.

6 Fyysiset oireet eivät ole muuta kuin normaaleja eli-mistön reaktioita, kun eli-mistö erehtyy joutumaan hälytystilaan. Tätä havain-nollistetaan kertomalla väärin laukeavasta palohäly-timestä. Hälytys ja kauhea tohina – vaikka tulipaloa ei ole.

7 Potilas opettelee kohdis-tamaan ajatuksensa muuhun kuin pelottavan olon tarkkai-luun. Yksilöllisesti sopivat keinot löydetään.

8 Potilas omaksuu käteviä menetelmiä fyysisten reaktioiden vaimentamiseksi.

9 Potilas ottaa lähipiirissään paniikkihäiriönsä mahdolli-simman laajasti ja rennosti puheeksi.

10 Potilas heittää muuten-kin häpeän kokemuksensa roskikseen, koska eihän hä-nessä muuta vikaa ole kuin tunnemuistin temppuilu.

Method Notkolaan jäi joi-takin Valkeeniemen ilmai-suja. Niistä piti ajatella, ne edustavat kansanomaisuutta. Menetelmän plagioinnista ei tarvinnut olla huolissaan, koska niin bisneksessä kuin tieteessä kaikki ideat ovat vapaasti varastettavissa.

Janne Valkeeniemi ihmetteli paniikkihäiriöpotilaiden äkkinäistä loppumista. Hän ei tiennyt esimiehen ottaneen heidät tieteellisen tutkimustyönsä väliaikaisiksi kohteiksi.

Ensimmäinen painos on saatavilla!
160 sivua, 170 kuvaa, 4 vuotta valmistelua

Satiiri on Suomessa heikoissa kantimissa, kuten huumori muutenkin.
Teneriffan kissoissa huumori on voimissaan.
Kirjallista lajityyppiä kukaan ei voi määritellä. Siinä on kaikkea.

Myytävänä 30 euroa
Alex Grafix Galleria, Mariankatu 15, 15110 Lahti
Ti – pe klo 15-17.30

Postitse 35 euroa
jyrki.joensuu@jkjoensuu.fi